

Workshop: Hvad vil vi med folkeskolen.

A. Dagsprogrammet den 15. januar 2017.

Varighed	Start/stop	Emne/aktivitet
15 min	9:45 – 10:00	Ankomst, kaffe og kig på plancher
10 min	10:00 – 10:10	Velkommen fra arrangører og NUCP. Præsentation af mødeholder.
10 min	10:10 – 10:20	Formål og program
25 min	10:20 – 10:45	Det store perspektiv og hvor står vi lige nu mht. samfund, skole og børn ved Folketingsmedlem Carolina Magdalene Mailer.
10 min	10:45 -10:55	Evt. yderligere inspiration: f.eks.: Lille "Oscar 6 år i 2016, samfunds bærende i 2050" og diagram med seks vinkler på skolen (bilag C og D).
10 min	10:55 – 11:05	Kort pause.
15 min	11:05 – 11:20	Kort præsentation af "vores" 8 emner. Jf. programoplæg (A og B præsentationer)
20 min	11:20 – 11:40	Emne-brainstorm – hvad synes deltagerne er vigtige emner – foregår i små grupper/summemøde, ud fra de 8 oplæg.
15 min	11:40 – 11:55	Præsentation og organisering af emner.
10 min	11:55 – 12:05	Deltagerne vælger grupper og de endelige emner bestemmes afhængigt af interesse og antal deltager
45 min	12:05 – 12:50	Diskussion i opdelte gruppe.
45 min	12:40 – 13:20	<i>Frokost og snak</i>
45 min	13:20 – 14:05	Mundtlig præsentation fra grupperne og skrevne inputs til fælles graf på plancher, delmål indsat i C under A og B præsentationer.
25 min	14:05 – 14:30	Fælles debat af fremlagte delmål.
15 min	14:30 – 14:45	Rating with smiles eller på anden vis – hvad synes du er vigtigst og rigtigst? Samt kaffepauser.
15 min	14:45 – 15:00	Mødeholders sammenfatning og kommentarer.
10 min	15:00 – 15:10	Tak og det videre forløb i Næstved

Indledning

Tema – Fremtidens folkeskole

Hvordan laver vi en bedre og mere relevant folkeskole i morgen og på lang sigt? Kom og bidrag med din mening til fremtidens skolepolitik i Næstved kommune.

Den danske folkeskole har i løbet af de sidste 40-50 år gennemgået store forandringer, senest med folkeskolereformen, arbejdstidsaftalen og en lovgivning om en inkluderende folkeskole i 2012.

Nogle af de mest centrale forandringer er, at skolen er blevet langt sværere at afgrænse, fysisk som mentalt. De mange aktører (politiske, professionelle, kommercielle) har betydet væsentligt mere evaluering via målstyring, test- og dokumentationsrationaler samt nye opfattelser af, hvad der bør gøres i skolen. En styrkede skole-hjem relation har udfordret spørgsmålet om, hvem der tager styring, og hvem der opdrager og tager ansvar, i forhold til ro og orden, trivsel, opdragelse, sundhed mm. Præstation frem for dannelse er blevet et ideal i skolepolitikken, men hvilke konsekvenser får det for skolelivet, for grænsen mellem skoleliv - og fritidsliv og for samfundet i det lange løb?

På workshoppen om fremtidens skole, skydes dagen i gang med et oplæg fra folketingsmedlem og skolepolitisk ordfører Carolina Magdalene Maier, som sætter stemningen og sætter skolepolitikken ind i et større perspektiv. Derefter vil vi med afsæt i de otte oplæg, som er beskrevet nedenfor, og deltagernes ideer og interesser diskutere visioner og tanker om skolen og konkrete tiltag, som kan imødekomme nogle af skolens samfundsmæssige udfordringer, og som samtidig tilfredsstiller noget af det, som der efterspørges fra lærere, forældre, fagfolk og interessenter.

Ud over de oplæg, som vi allerede har lavet af planlægningsgruppen, er det meningen at deltagerne selv skal bidrage med ideer til emner og bringe deres ideer med til workshoppen. Overvej måske på forhånd: hvilke drømme du har for fremtidens folkeskole; hvilken rolle lærere og forældre skal spille i fremtidens folkeskole; hvilke kompetencer lærerne skal besidde; hvad der er det vigtigste at vores børn lærer i skolen; hvilke værdier der er på spil; om vi har brug for et nyt dannelsesideal; om vi ønsker en mangfoldig folkeskole eller mange forskellige folkefriskoler; om vi skal have mere eller mindre inklusion; om målstyring, test og dokumentation skal styrkes eller svækkes; osv.

Diskussionsoplæggene

Skolen fremtid – Fremtidens skole

- hvordan ønsker vi skolernes grunduddannelse (dvs. nulte til tiende klasse) i Næstved skal være?

Nedenfor findes nogle forslag til emner, som måske kan sætte gang i diskussionerne, som vi mener, er vigtige. Hvert emne består af to eller flere tilgange, som er hinandens modsætninger. Det er selvfølgelig ikke meningen at man blot skal vælge A eller B tilgangen, men at det kan stimulere til en debat, som måske kan producere noget helt tredje. Alligevel ville det være interessant at se, hvorledes folk vægter de forskellige udsagn, og hvorledes de evt. tænker sig dem samspille bedst muligt. Helt nye ideer kan også udspringe af debatterne. Vi har prøvet os frem med 8 emner/modsætningspar. Disse forslag er en slags top-up på brainstormen, som skal så indgå i puljen, når vi laver grupper. Deres funktion er at stimulere og styre debatterne en smule.

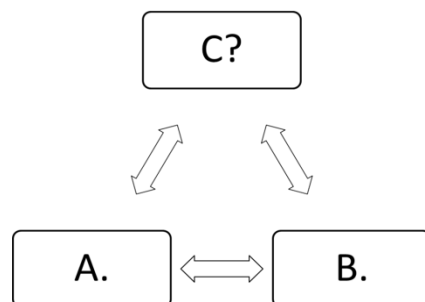
1. Åben eller lukket

Skolen i skolebygningen eller skolen i virkeligheden – hvad skal balancen være?

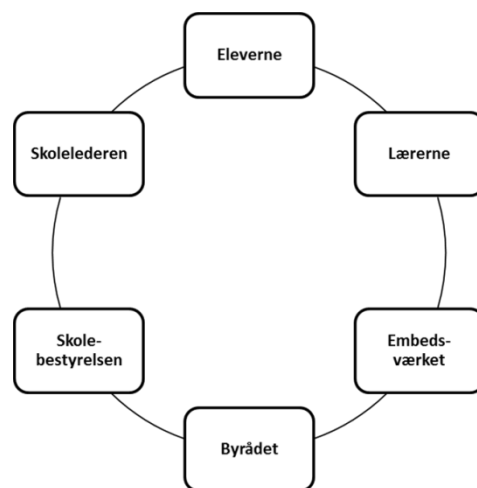
Når vi siger "skolen" tænker vi på bygningen, og når vi siger "undervisning", tænker vi på noget, der foregår i et klasseværelse (fysiklokale/skolekøkken/osv.).

- A. "Skolen" og "klassen" er trygge og rolige steder hvor børn og unge kan koncentrere sig om at tilegne sig den viden og de færdigheder, de får brug for senere i deres uddannelsesforløb og i livet som voksen. I skolen er der lærere med viden om indlæring, og der er de nødvendige undervisningsmaterialer tilpasset de forskellige alderstrin og læseplaner. Klasse er desuden en social enhed, hvor eleverne kan lære de sociale og demokratiske færdselsregler. Skolen med dens bygninger, lærerkræfter, materialer struktur og hverdag er simpelthen skræddersyet til læring. Det er en specialiseret institution lige som hospitaler.

- B. I "Skolen" skal børn og unge lære om den virkelighed, de lever i her og nu og den virkelighed, de skal fungere i og være med til at skabe som voksne borgere, ansatte og privatpersoner. Hvis man skal lære om virkeligheden, er der ikke noget så godt som at komme ud i den! Alle undervisningsmidler er "andenhåndsviden", som kommer igennem f.eks. tekst, tale eller billeder – men uden kropssanser, kulde, varme, nærværd og lugt. Det går ikke, og derfor skal "skolen" ikke forstås, som en bygning, men som en proces hvor børn og unge lære om den lidt udviklede virkelighed, vi lever i og udvikler sig ind i den. Og denne læring må tage udgangspunkt i en oplevelse af virkelighedens mange facetter. Derfor skal skolen tage sit udgangspunkt i verden udenfor skolen, og derfor vil en stor del af grundskolens læring foregå udenfor skolen eller ved, at virkelighedens lokale aktører kommer ind i skolebygningen. Læring om historie er knyttet til oplevet lokalhistorie, læring om geografi er knyttet til direkte oplevet lokalgeografi, læring om demokrati er knyttet til samspil med de lokale demokratier osv.

Hvad tænker du/I? Det er ikke godt nok at sige jo, jo "både og". Prøv måske at lav en liste over hvad du/I tænker? Det er ikke godt nok at sige jo, jo "både og". Prøv måske at lav en liste over hvad der er for og imod begge tilgange og se måske også på spørgsmålet om **hvordan** du/I ser de to tilgange i forhold til hinanden og **hvordan** balancen skal være. Prøv at sæt det i forhold til således som praksis er i skolerne i Næstved kommune i dag. Hvad skal der være mere af? Hvad betyder dette i forhold til de forskellige mennesker som skaber skolen: byrådet, kommuneadministrationen, skoleledere, skolestyrelser, lærere, forældre og elever? Hvem skal gøre hvad? Overvej evt. også om det kræver flere ressourcer i form af penge, materialer, træning osv. – det er jo sparetider i kommunen.

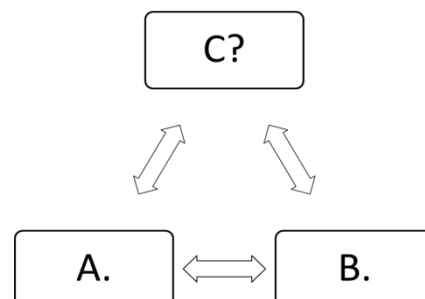
Notat:

2. Medmennesker eller natur

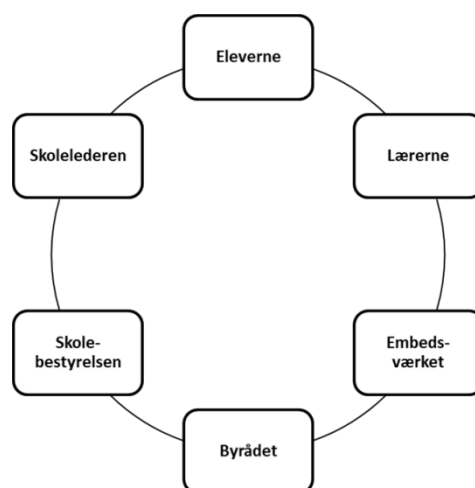
Mennesker og natur – hvad er det for en virkelighed børnene skal forholde sig til?

Skolen skal naturligvis lære eleverne at klare sig i "verden". Med hvad er det for en "verden" vi snakker om? Er det den verden, som består af mennesker, deres organisationer, kulturer, maskiner osv. eller er det den store verden, som vi ofte kalder naturen?

- A. Den virkelighed der tæller er i forhold til børn og unges fremtid er livet og arbejdet i byerne. Næsten 90 % af danskerne bor i byerne, og det er her især unge vil være. Det er her jobbene og caféerne er, og det er her kulturen blomstrer. De fleste job er på kontorer med brug af moderne digitale systemer eller er i servicesektoren, hvor det handler om samspillet med mennesker i f.eks. daginstitutioner, skoler, butikker, konsulentfirmaer osv. I og med at det er børn og unges fremtidige tilværelse skolen skal forberede dem til, er det livet i byer blandt mennesker og computere – på godt og ondt – skolen skal sigte imod. Samspil, kulturmøde, software, innovation og kreativitet er kodeordene.
- B. Børn og natur hører sammen. Det er sundt for børnene at være i naturen, de bliver mere rolige af den og har nemmere ved at lære også matematik, hvis de har jævnlig naturkontakt. Desuden er den største fremtidige trussel mod vores civilisation den ødelæggelse af naturgrundlaget, som er det moderne samfunds bagside. Uden natur ingen kultur. Uden en omstilling til bæredygtighed, vil meget andet ikke fungere. Derfor skal børn ikke blot lære at forstå naturens komplekse systemer - de skal føle sig forbundne med naturen og derfor ønske at bevare den. Børn skal kort og godt opbygge relationer til naturen, lære den at kende og forstå de dynamikker, som skabe stabilitet og bæredygtighed. Derfor må de ud i den! Ud fra det kan de lære, hvorledes vi omstiller vores samfund til både bæredygtighed og livfuldhed i deres fremtidige jobs som ingeniører, sygeplejere, økonomer,

Hvad tænker du/I? Det er ikke godt nok at sige jo, jo "både og". Prøv måske at lav en liste over hvad du/I tænker? Det er ikke godt nok at sige jo, jo "både og". Prøv måske at lav en liste over hvad der er for og imod begge tilgange og se måske også på spørgsmålet om **hvordan** du/I ser de to tilgange i forhold til hinanden og **hvordan** balancen skal være. Prøv at sæt det i forhold til således som praksis er i skolerne i Næstved kommune i dag. Hvad skal der være mere af? Hvad betyder dette i forhold til de forskellige mennesker som skaber skolen: byrådet, kommuneadministrationen, skoleledere, skolestyrelser, lærere, forældre og elever? Hvem skal gøre hvad? Overvej evt. også om det kræver flere ressourcer i form af penge, materialer, træning osv. – det er jo sparetider i kommunen.

Notat:

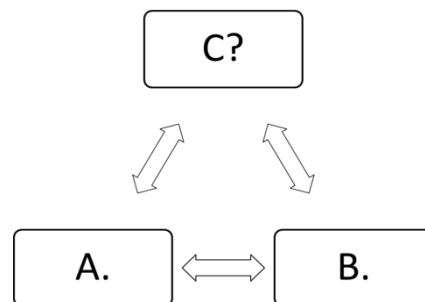
3. Kompetencer eller kultur?

Forberedelse til erhvervsuddannelse og arbejdslivet – eller til helt menneske dvs. socialt, kulturelt, politisk og professionelt (og spirituelt?)

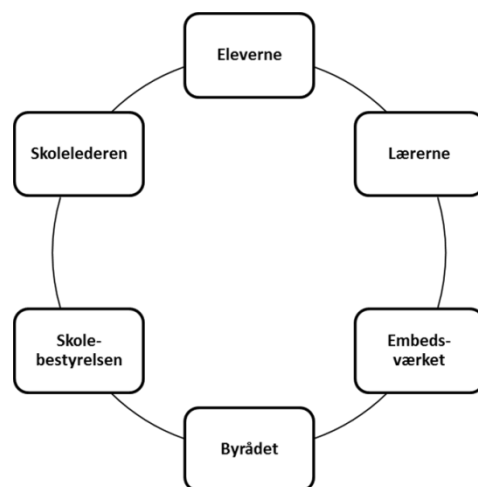
- A. Det helt afgørende er at skolen forbereder eleverne til at blive produktive og kreative borgere i vores velfærdssamfund. Arbejdslivet er den helt centrale form for deltagelse i samfundslivet. For den enkelte giver tilfredsstillelse at bidrage arbejdsmæssigt til det fælles samfund, og det er på arbejdspladsen at mange venskaber opstår. Konkurrencen på arbejdsmarkedet er hård, og derfor må skolen forberede eleverne bedst muligt til de uddannelser, som i sidste ende skal give dem brød på bordet. Ud fra et samfundsmæssigt synspunkt er det afgørende, at Danmark har en kvalificeret arbejdsstyrke, for uden effektive virksomheder med produktive ansatte, kan vi ikke klare os i den globale konkurrence. Uden arbejdspladser ingen skattekroner og uden skattekroner ingen velfærdsstat. Så hvad enten vi ser det fra den enkeltes eller samfundets synspunkt, så er skolens centrale rolle at kvalificere eleverne til studier og livet på arbejdspladserne gennem at give dem central viden og centrale færdigheder.

- B. Skolen er et sted hvor børn i vekselvirkning med lærere kan udvikle sig til modne mennesker, som kan overtage, deltage i og videreføre og forbedre vores samfund som helhed med den demokratiske, mangfoldige og tolerante kultur. Skolen skal stimulere barnets alsidige udvikling og "Skolens virke skal derfor være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati" (jf. formålsparagraffen). Skolen er således primært dannende og ikke specifikt rettet mod forskellige former for professioner.

Gennem en skole hvor børn trives og bliver rigtigt udfordret socialt, fagligt og kreativt, bliver de til stærke, dygtige og sociale individer som kan tage de udfordringer op, som en uvis fremtid bringer.

Hvad tænker du/I? Det er ikke godt nok at sige jo, jo "både og". Prøv måske at lav en liste over hvad du/I tænker? Det er ikke godt nok at sige jo, jo "både og". Prøv måske at lav en liste over hvad der er for og imod begge tilgange og se måske også på spørgsmålet om **hvordan** du/I ser de to tilgange i forhold til hinanden og **hvordan** balancen skal være. Prøv at sæt det i forhold til således som praksis er i skolerne i Næstved kommune i dag. Hvad skal der være mere af? Hvad betyder dette i forhold til de forskellige mennesker som skaber skolen: byrådet, kommuneadministrationen, skoleledere, skolestyrelser, lærere, forældre og elever? Hvem skal gøre hvad? Overvej evt. også om det kræver flere ressourcer i form af penge, materialer, træning osv. – det er jo sparetider i kommunen.

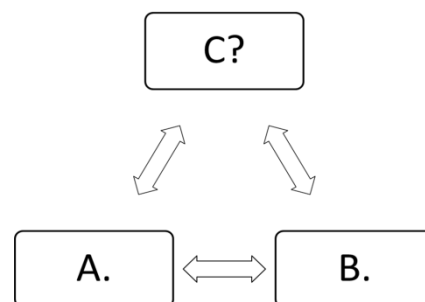

Notat:

4. Målstyring eller åndsfrihed?

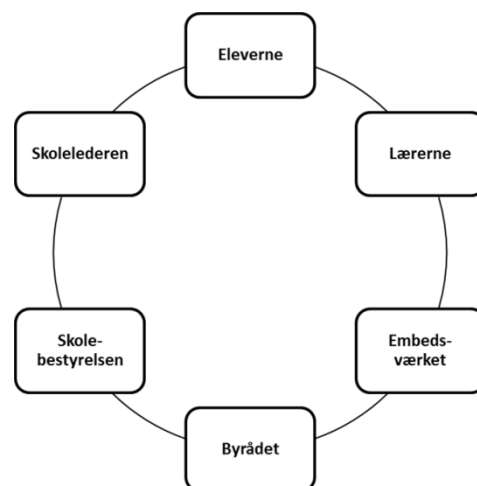
Veldefinerede læringsmål eller en frugtbar muld hvori det hele selvstændige menneske kan udvikle sig?

- A. Skolen er samfundet institution. Det er samfundet der betaler, og derfor skal fællesskabet – dvs. folketinger - også sætte mål for hvad eleverne skal lære, således at vi alle kan holde øje med om eleverne lærer det, vi i fællesskab har bestemt at de skal. Derfor er det godt at undervisningsministeriet har udviklet fælles mål for de enkelte fag, som skolen er forpligtiget til at sørge for at eleverne lærer. Uden klart formulerede mål har hverken elever, lærere, forældre og skolestyrelser noget at styre efter. Læringen skal være synlig ikke mindst for eleverne, som elsker at have klare opgaver og elsker at kunne måle sine egne fremskridt. Skolen skal fra tid til anden gennem prøver skaffe sig nøje målinger af hvor langt de enkelte lever er nået, således at den bedst muligt kan hjælpe dem videre fremad i deres læringsforløb.

- B. I skolen skal de enkelte barns potentialer næres og udvikles. Det kræver en åben atmosfære og plads til mødet mellem barn og voksen – elev og lærer. Børn er komplekse væsner og læreren skal have frihed til at give børn de udfordringer og den støtte, som hun/han med sin viden og erfaring og vurderer, er bedst. Derfor skal der være udstrakt metodefrihed i skolen. Stramme mål og ensretning hæmmer børns udvikling, så de ikke kan realisere deres potentialer. De potentialer som eller kunne være til gavn for dem selv, deres medborgere og samfundet som helhed.

Hvad tænker du/I? Det er ikke godt nok at sige jo, jo "både og". Prøv måske at lav en liste over hvad du/I tænker? Det er ikke godt nok at sige jo, jo "både og". Prøv måske at lav en liste over hvad der er for og imod begge tilgange og se måske også på spørgsmålet om **hvordan** du/I ser de to tilgange i forhold til hinanden og **hvordan** balancen skal være. Prøv at sæt det i forhold til således som praksis er i skolerne i Næstved kommune i dag. Hvad skal der være mere af? Hvad betyder dette i forhold til de forskellige mennesker som skaber skolen: byrådet, kommuneadministrationen, skoleledere, skolestyrelser, lærere, forældre og elever? Hvem skal gøre hvad? Overvej evt. også om det kræver flere ressourcer i form af penge, materialer, træning osv. – det er jo sparetider i kommunen.

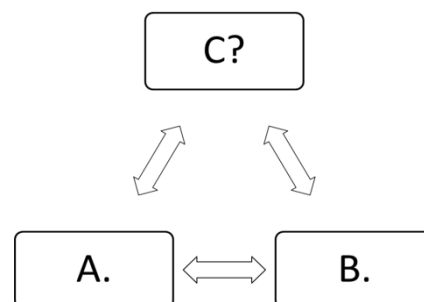
Notat:

5. Offentlige folkeskoler eller privat- og friskoler?

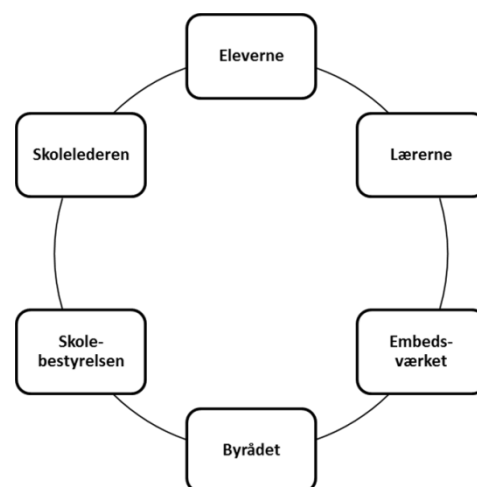
Mangfoldighed og lokale rødder eller nationalt fællesskab og solidaritet?

- A. Skolen har traditionel været statens skole. Det var staten som bestemte læseplanerne, skolebygningerne, skoledagens organisering osv. Gedser eller Skagen – klasseværelset, læseplanen, lærerne, sproget, tavle, kridtet osv. var det samme. En moderne skole. En rodløs statsskole. Det er på tide at Folkeskolen bliver folkets skole. En skole som er præget af mennesker hvor de bor lokalt, hvad de tænker, den lokale kultur og de lokale virksomheder og samfund generelt. Skolen skal være mangfoldig og rodfæstet. Den skal være integreret i lokalsamfundet og lokale mennesker – herunder forældrene – skal være engageret i deres skole. Derfor er privat- og friskoler en god, gammel dansk tradition, som vi den grad har brug for i den mangfoldige virkelighed, som vi nu lever i.

- B. Folkeskolen skal være for alle – ellers er det ikke en folkeskole. I Folkeskolen skal børn fra alle lag, kulturer og etniske baggrunde mødes, knytte bånd og blive venner. Danmark er et lille land og vi skal værne om vore fælles kultur herunder ikke mindst den stærke gensidige forståelse, tillid og tolerance, som skaber et samfund med sammenhængskraft. Og denne sammenhængskraft er der i den grad brug for i en verden med store udfordringer. Kun gennem samarbejde kan vi løse de problemer, vi som samfund står over for. Vi har ikke brug for subkulturer af ideologisk eller etnisk tilsnit, som ikke forstår hinanden. Vores samfund er på mange måder individualiseret og opsplittet. Derfor er det vigtigt at vi fastholder Folkeskolen som der hvor vi ALLE mødes. Privat- og friskolerne underminerer dette, og der er en tendens til, at det bliver de børn fra stærke hjem, som samler sig i disse skoler, hvorfor Folkeskolen så får endnu større udfordringer med inklusionen af børn fra svagere hjem. Processen kan let blive selvforstærkende således at privatskolerne bliver for A-holdet og Folkeskolen for B-holdet. Også med hensyn til lærerkræfter. Det er ikke på den måde vi får alle i Danmark med!

Hvad tænker du/I? Det er ikke godt nok at sige jo, jo "både og". Prøv måske at lav en liste over hvad du/I tænker? Det er ikke godt nok at sige jo, jo "både og". Prøv måske at lav en liste over hvad der er for og imod begge tilgange og se måske også på spørgsmålet om **hvordan** du/I ser de to tilgange i forhold til hinanden og **hvordan** balancen skal være. Prøv at sæt det i forhold til således som praksis er i skolerne i Næstved kommune i dag. Hvad skal der være mere af? Hvad betyder dette i forhold til de forskellige mennesker som skaber skolen: byrådet, kommuneadministrationen, skoleledere, skolestyrelser, lærere, forældre og elever? Hvem skal gøre hvad? Overvej evt. også om det kræver flere ressourcer i form af penge, materialer, træning osv. – det er jo sparetider i kommunen.

Notat:

6. Store skoler eller små skoler?

A. Store skoler.

Verden er globaliseret, samfundene er komplekse, konkurrencen skarp og vores danske samfund står overfor store udfordringer i dette århundrede. For at møde disse udfordringer, er det nødvendigt dels at eleverne generelt får en undervisning af høj faglig kvalitet, og at skolen gennem differentiering kan give eleverne de udfordringer, der passer til dem hver især. Store skoler kan ansætte mange faglærere med specielle fagkompetencer, kan tilbyde veludstyrede faglokaler og kan tilbyde undervisning på mange forskellige niveauer. Derfor er de langt bedre end små skoler til dels at give eleverne det, de evner og er motiverede for, og dels sikre at skolen som helhed producerer meget kompetente elever, som kan gå videre i uddannelsessystemerne og komme ud som dygtige og tilfredse borgere.

B. Små skoler

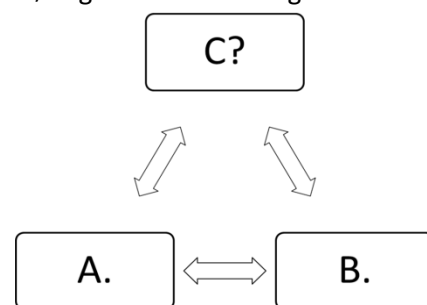
Små skoler med et overskueligt antal mennesker, som kender hinanden, giver en tryghed og nærhed, som er forudsætningen for at børn kan lære og udvikle sig. Der skal være ro på og menneskelig kontakt. Små skoler ligger i lokalsamfundene og kan lettere integreres i den lokale virkelighed, således at der er sammenhæng mellem skolehverdagen og den virkelighed, som eleverne i øvrigt lever i. Lærer og forældre kender hinanden, og det gør at problemer let kan håndteres. Endelig kan forældrene lettere involveres i skolens arbejde, fordi de bor rundt omkring skolen.

Fagligheden er vigtig, men den tid er forbi, hvor det afhænger udelukkende af en vidende lærer.

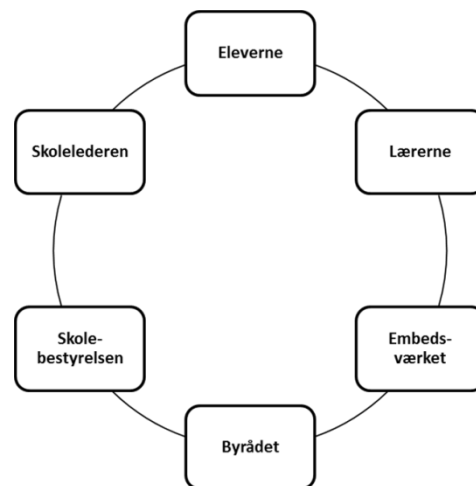
Megen viden findes digitalt, og lærerne kan forholdsvis nemt hjælpe eleverne hen til de steder, hvor de kan hente viden, meninger osv.

Desuden skal eleverne jo alligevel lære selv at søge viden osv.

Ideen om at store skoler med mange faglokaler er besnærende, men det kan ikke bekræftes videnskabeligt at børn lærer mere i store skoler.

Hvad tænker du/I? Det er ikke godt nok at sige jo, jo "både og". Prøv måske at lav en liste over hvad du/I tænker? Det er ikke godt nok at sige jo, jo "både og". Prøv måske at lav en liste over hvad der er for og imod begge tilgange og se måske også på spørgsmålet om **hvordan** du/I ser de to tilgange i forhold til hinanden og **hvordan** balancen skal være. Prøv at sæt det i forhold til således som praksis er i skolerne i Næstved kommune i dag. Hvad skal der være mere af? Hvad betyder dette i forhold til de forskellige mennesker som skaber skolen: byrådet, kommuneadministrationen, skoleledere, skolestyrelser, lærere, forældre og elever? Hvem skal gøre hvad? Overvej evt. også om det kræver flere ressourcer i form af penge, materialer, træning osv. – det er jo sparetider i kommunen.

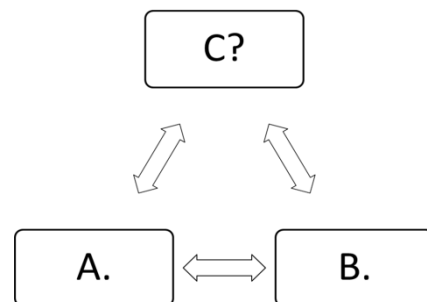
Notat:

7. Én årgang, én klasse, én klasselærer – eller valgfrihed, projektarbejde og fleksible grupper

A. Én årgang, én klasse, én klasselærer

A.1. En årgang. I alderen fra 6 til 15 udvikler børn sig hurtigt. Generelt set er denne udvikling knyttet til deres biologiske alder dvs. hjernens og kroppens fysiske udvikling. Der er ganske vist lidt forskel mellem fysisk alder og udviklingstrin, men ikke mere end at de giver god mening at undervisningen i skolen organiseres i klassetrin. Derfor er en skole opdelt i årgange, og hvor man rykker én årgang op om året fornuftig og praktisk.

A.2. Én klasse. Lige som andre mennesker så har børn brug for at tilhøre en gruppe, som de kender godt, hvor de har stabile kammeratskaber, hvor de kan finde en rolle og blive anerkendt. Skolen skal give eleverne viden og færdigheder, men det omfatter også "sociale færdigheder" eller sagt på en anden måde: det er i skolen at børnene bliver socialiseret dvs. lærer at være sociale væsner, med fællesskabstænkning, respekt for andre, forståelse af forskellighed osv. Derfor skal børn have en hjemklasse som "basisgruppe". En sådan enhed er også et sikkerhedsnet under de svage elever.

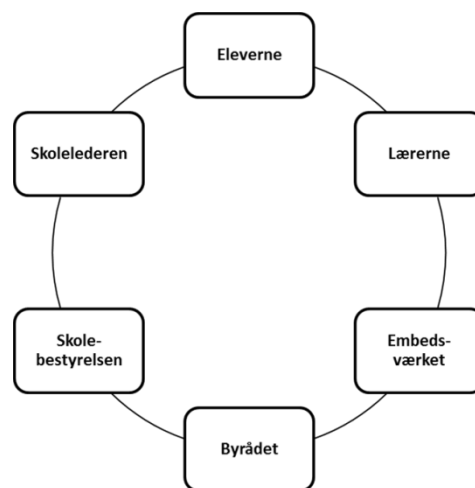

A.3. Én klasselærer. Klassen er en social enhed med samspil og konflikter. Klassen har brug for en voksen med nært kendskab både til den enkelte elev og dennes baggrund, og til den sociale dynamik i klassen. Nogen skal kunne spore og tage sig af f.eks. mobning, og det skal være en voksen med indsigt i den enkelte og det sociale. Derfor skal der være en klasselærer.

B. Valgfrihed, projektarbejde og fleksible grupper

En årgang, en klasse og én klasselærer er en arv fra militæret og industrisamfundet. Børn udvikler sig forskelligt og har forskellige interesser. Der er ingen grund til, at dette skal bestemmes af deres biologiske alder, eller at de er begrænset af at tilhøre én bestemt klasse. Det begrænser mulighederne for såvel de meget lærenemme, som vil løbe stærkt, og dem som har brug for andre udfordringer. Der er heller ingen grund til at børn kun skal være sammen med jævnaldrende. Tvært imod. Dynamikkerne er lang bedre, når der er en aldersspredning, og det giver mulighed for flere roller og hermed for, at eleverne kan udvikle flere side af sig selv. Store elever er ofte bedre til at opdrage og hjælpe dem, der er lidt yngre end dem selv. Alle skal have mulighed for at udvikle deres potentialer. Det forhindrer den traditionelle rigide skolestruktur. Der er brug for en langt mere fleksible, differentieret, projektorienteret og moderne organisationsform, som passer langt bedre til det moderne informationssamfund, som eleverne skal klare sig i som studerende og borgere.

Hvad tænker du/I? Det er ikke godt nok at sige jo, jo "både og". Prøv måske at lav en liste over hvad du/I tænker? Det er ikke godt nok at sige jo, jo "både og". Prøv måske at lav en liste over hvad der er for og imod begge tilgange og se måske også på spørgsmålet om **hvordan** du/I ser de to tilgange i forhold til hinanden og **hvordan** balancen skal være. Prøv at sæt det i forhold til således som praksis er i skolerne i Næstved kommune i dag. Hvad skal der være mere af? Hvad betyder dette i forhold til de forskellige mennesker som skaber skolen: byrådet, kommuneadministrationen, skoleledere, skolestyrelser, lærere, forældre og elever? Hvem skal gøre hvad? Overvej evt. også om det kræver flere ressourcer i form af penge, materialer, træning osv. – det er jo sparer tider i kommunen.

Notat:

8. Hvem skal styre skolen – kommunen – skolelederen - lærerne – forældrene - eleverne?

A. Kommunen/staten/læseplanerne

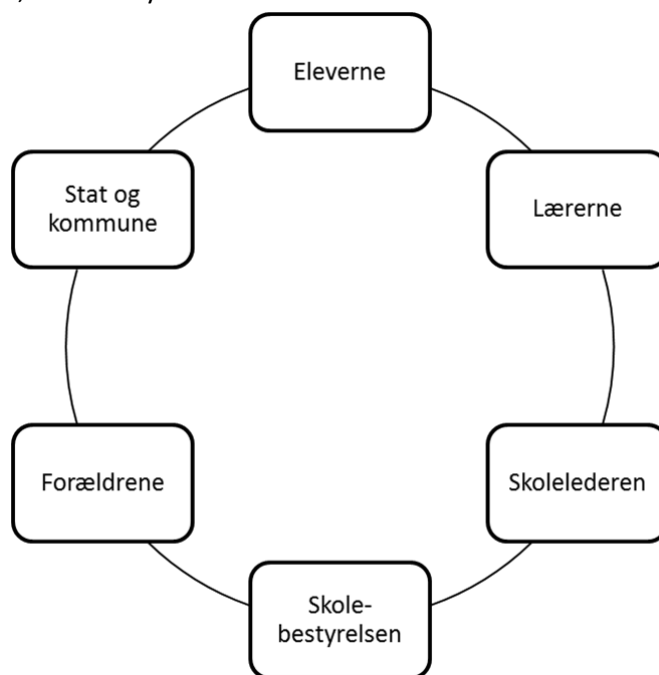
Skolerne i Danmark er vores skoler. Til at styre og udvikle dem har vi et undervisningsministerium. Det er besat med kompetente mennesker, som kan udtænke læseplaner for, hvad der skal læres. Til deres hjælp har de forskellige forskningsinstitutter, forsøgsskoleordninger, osv. som kan kobles med et kendskab til det danske samfund og hvad fremtiden kræver af de unge. Derfor skal skolerne styres centralt. Og denne styring går fra undervisningsministeriet via kommunes skoleadministrationer ud til de enkelte skoler.

B. Skolelederen

Skolen er den enhed, som undervisning og læring skal finde sted indenfor. Der er bygninger, lærerkræfter, undervisningsmaterialer, budgetter osv. Alt dette skal – i kombination med læseplanerne – gå op i en højere enhed. Det er det, skolelederen skal. Desuden skal han/hun sikre at skolen vision fungerer som inspiration for hele skolens virke. Han/hun er simpelthen en leder, som så mange andre og han/hun udfører naturligvis sit arbejde i samarbejde med lærerne, skoledirektøren, skolebestyrelsen osv. Men i sidste ende er det ham/hende, der samler og giver retning på den enkelte skole. Og stå med ansvaret.

C. Lærerne

Skolen er ikke en læringsfabrik og læreren er ikke værkføreren, som skal sikre opfyldelsen af de centralt besluttede produktionsmål. Mennesker er komplekse og følsomme og tyve af dem i et lille lokale, gør ikke det hele mindre komplekst. Sagt på en anden måde: lærerens erfaringer med børn, lærerens intuition og lærerens fornemmelse for klassen og de enkelte elever er afgørende for, om skolehverdag i klassen fungerer. Hvad der læringsmæssigt fungerer på et tidspunkt i én klasse fungerer ikke nødvendigvis i en anden klasse eller på et andet tidspunkt. Den veluddannede lærer med faglig, pædagogiske og menneskelige kompetencer må have frie rammer til at navigere i denne komplekse virkelighed. Uden denne navigering fungerer hverken læring eller børnenes personlig udvikling.

D. Forældrene

Forældrene sender deres børn i skole, for at de kan tilegne sig viden og færdigheder, udvikle sig personligt og socialt og med en forventning om, at deres børn trives i skolen. Ingen er mere interesseret i børnenes ve og vel – faglig og socialt – end netop dem.

Børnenes hverdag er i høj grad delt op mellem en hverdag på skolen og en hverdag hjemme. Der skal være sammenhæng i verden set fra børnenes synspunkt. Det er noget de enkelte forældre fornemmer bedre end de ofte travle lærere med en klasse på tyve børn. Forældrenes opbakning til skolens arbejde er vigtigt og en sådan hænger ofte sammen med at forældrene får indflydelse på skolen. Derfor er det vigtigt at forældrene har en stemme i den skole, som dels forbereder deres børn til voksenlivet og dels er rammen om deres hverdag.

E. Skolebestyrelsen

Skolebestyrelsen er befolkningens stemme i den enkelte skole. Det er godt nok med kloge læseplaner og dygtige pædagoger og lærere, men nogen skal binde det professionelle sammen med de folkelige. Tingene skal have gang på jorden. Skolebestyrelsen er et vigtigt bindeled mellem lokalsamfund, forældre og skolens ledelse. De er på en måde mere helhedsorienterede og tættere forbundne med virkeligheden i vores samfund. Derfor er deres indflydelse på skolen af afgørende betydning.

F. Eleverne

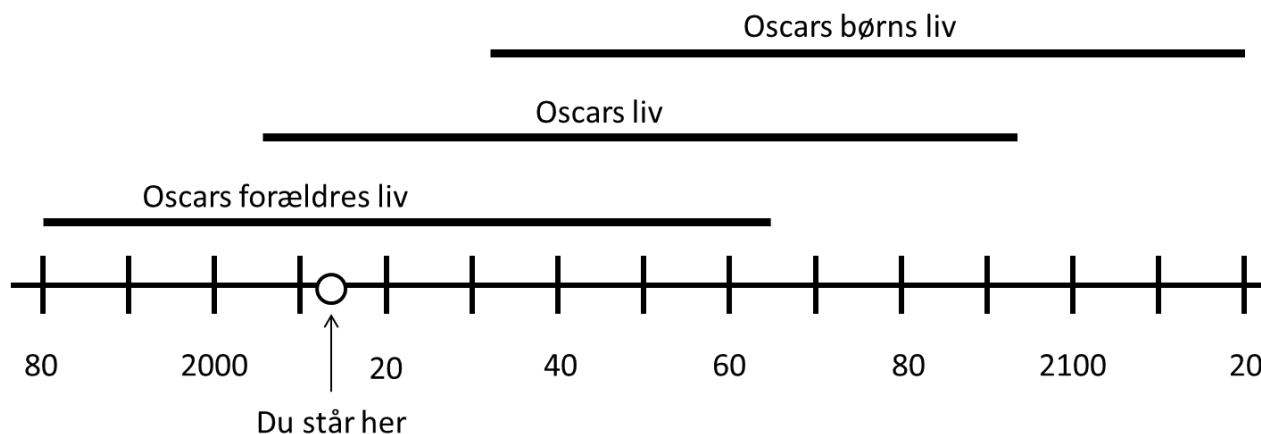
Lærerne kan undervise, men det er kun eleverne der kan lære. Læring foregår inde i hovedet – eller hvor det nu er – men dér har kun den enkelte elev selv adgang. Og elever er forskellige. Derfor skal eleverne have stor indflydelse på undervisningens tilrettelæggelse. Elever kan være forvirrede, men hvis vi satser på at kvalificere dem til at tage ansvar for egen læring, så kan de lære det. Og så vil meget foregå meget nemmere i stedet for at læreren og andre udenforstående skal gætte sig til, hvad eleven forstår og er motiveret for. Det er jo i høj grad lysten der driver værket. Især for børn.

Hvad tænker du/I Hvordan skal balancen og samspillet være? Hvorledes er den balance og de samspil som du/I synes er optimalt i forhold til således som praksis er i skolerne i Næstved? Hvem skal gøre hvad for at det du/I ønsker skal blive til noget?

Notat:

A. Lille Oscar – 6 år i dag – samfundsbærende i 2050

For at stimulere det langsigtede perspektiv, kunne denne graf præsenteres

B. Vinkler på skolen

For at stimulere en alsidig diskussion af skolen kunne denne graf præsenteres

